

Ordularımızın Subayları Allah'ın Kınından Çekilmiş Kılıcını Örnek Alacaklar mı?

Halid bin Velid Radiyallahu Anh'ın İslam'a girmesi ve İslam'ın ve Müslümanların yanında yer alması, girdiği savaşta asla yenilgiye uğramamış cesur bir savaşçının akıllıca seçiminden başka bir şey değildir. Şayet şirki üzerine kalmış ve ataları ile Ebu Cehil ve Velid İbn Mugire gibi müşrik olan akranlarının öldüğü gibi ölmüş olsaydı, hem dünyada hem de ahirette hüsrana uğrayanlardan olacaktı. Bu nedenle Halid Radiyallahu Anh'ın İslam'a dönüş kıssası, Müslüman ordularındaki her subay için bir ibret olmalıdır. Zira zalimlerin tahtlarını koruyanlar ve onların Allah'ın indirdiklerinden başkasıyla yönetmelerine imkân tanıyanlar bizzat onlardır. Dolayısıyla efendimiz Halid'in siretini örnek alırlarsa, akıbetleri onun gibi olacağı gibi hem onunla hem de sahabe-i kiram ile birlikte Muhammed Mustafa Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in havzasında toplanacaklardır Allah'ın izniyle. Yok eğer ülkemizdeki mevcut Laik rejimleri korumaya, cılız devletçiklere bölünerek kurulmuş olan ulusalcı devleti savunmaya, zalimlerin tahtlarını korumaya, askeri hayatlarını ajan rejimlere hizmet etmek için geçirmeye ve kafir sömürgeci ülkelerin projelerini korumaya devam ederlerse, akıbetleri Richard, Napolyon, Hitler ve benzerleri gibi zalimlerin tahtlarını korurken ölen birçok askeri liderin akıbeti gibi olacak olmasının yanı sıra hem dünyada hem de ahirette hüsrana uğrayanlardan olacaklardır.

Halid'in İslam'ın ve Müslümanların yanında yer alması çok uzun sürmedi. Zira kardeşinin onun için evine bıraktığı Allah'ın Rasulü'nün iki satırlık mektubu, bu dünyayı ve içindekileri ahiret uğrunda satması için yeterli olmuştur. Nitekim Halid bin Velid'in İslam'ı kabul etmesinin kıssası, Hudeybiye Antlaşması'ndan sonrasına kadar uzanmaktadır. Zira Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem, umretü'l-kazâ için Mekke'ye girdiğinde, Velid'e kardeşi Halid hakkında sordu ve şöyle dedi: **“Halid nerede?”** Velid dedi ki: “Allah, onu (bir gün) getirecektir.” Bunun üzerine Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle demiştir: **“Halid gibi bir insanın İslam'ı tanımaması ne tuhaf! Keşke o, gayret ve kahramanlıklarını Müslümanların yanında (müşriklere karşı) gösterseydi, bu kendisi için çok daha hayırlı olurdu. Biz de onu başkalarına tercih ederdik.”** Sonra Velid, kardeşini aramak için çıktı ama bulamadı. Bunun üzerine kardeşine içinde şu ifadelerin geçtiği bir mektup bıraktı: “Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla. Senin İslam'dan yüz çevirip uzak durmanı hayretle karşılıyorum. Senin gibi akıllı olan bir kimsenin, İslam gibi bir dini tanımaması ne kadar tuhaf? Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem seni benden sordu. **“Halid nerede?”** deyince, ben de kendisine: “Allah, onu (bir gün) getirecektir” diye cevap verdim... Ey kardeşim! **Birçok hayırlı yerlerdeki fırsatı kaçırdın; seni bekleyen bu fırsatı artık kaçırma!**” Nitekim Halid Radiyallahu Anh İslam hakkında düşünüyordu. Kardeşinin mektubunu okuyunca, büyük bir sevinç yaşadı ve Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in mektubu onu sevindirdi. Bunun üzerine Allah onun kalbini açtı ve Müslüman oldu. Bunun öncesinde şöyle bir rüya görmüştü; kendisini dar bir yerden geniş ve yeşillikli bir yere çıkmış halde gördü. Rüyasını Medine'de Ebu Bekir Sıddık'a anlattı ve o da ona ikincisi hakkında şunları söyledi: “Senin çıktığın yer, Allah'ın İslam için seni hidayete erdirdiği yerdir, sıkıntılı yer ise seni şirk üzere bulundurduğu yerdir.” Böylece iki satırlık bir mektup ve görmüş olduğu bir rüya, gerçek bir komutanın İslam'a girmesi, hayatını düzeltmesi, Allah'ın kendisi için yarattığı şeyleri yapması, Allah Subhanu Tela'ya ibadet etmesi ve O'nun yolunda cihad etmesi için yeterli olmuştur.

Halid bin Velid, gerçek ve deneyimli bir komutandı. Uhud savaşında müşriklerin ordusuna komutanlık etmiş ve Müslümanları bozguna uğratmıştı. Aynı şekilde Müslümanların yanında yer aldıktan sonra da seçkin bir komutan olmuştur. Nitekim Müslümanlarla yaptığı ilk savaş Mute Savaşı olmuş, bu savaşta Müslümanların Râye'sini taşımış ve bu savaşta Allah'ın kınından çekilmiş kılıcı lakabını almıştır. Ayrıca ridde

savaşlarına katıldığı gibi Müslümanlarla birlikte yüzden fazla savaşa katılmıştır. Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem onun hakkında şöyle demiştir: **عَمَّ عَبْدُ اللَّهِ وَأَخْرَ الْعَشِيرَةَ، خَالِدٌ** **Allah'ın ne iyi kuludur ve aşiretin kardeşidir. Halid bin Velid, Allah'ın kafirlere ve münafıklara musallat ettiği Allah'ın kılıçlarından bir kılıçtır.**” Ayrıca Mekke'nin fethine ve Huneyn Savaşı'na şahit olmuş, Allah'ın Rasulü ona başından bir saç teli vermiş, Halid onu sarığının ön tarafında tutmuş ve karşılaştığı düşmanı hezimete uğratmıştır. Yine Ebu Bekir Sıddık, orduların tüm komutanlıklarında onu emir yapmış ve Ebu Ubeyde Radyallahu Anhum Şam'ı fethetmiştir. İşte gerçek bir savaşçının tüm bu zaferlerini tarih koruduğu gibi, insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmet de korumuş ve malın ve çocukların hiçbir fayda vermeyeceği o günde yaptığı iyilikleri mizanında bir ağırlık olacaktır. Dolayısıyla o, Müslümanların ordularının içerisinde görev yapan, hayatlarını, İslam'a ve Müslümanlara yardım eden gerçek başarılar olmaksızın madalya ve rütbe arayışına girmekle sömürgeci ülkelerin çıkarlarına ve BM'nin “barış” misyonlarına hizmet etmek arasında geçiren şu anki subaylar gibi değildi. İşte komutan Halid ile onun vefatından farklı bir şekilde ölen subaylar arasında ne kadar da büyük bir fark vardır!

Müslüman subaylar ümmetin hizmetkarları olup hem ümmeti hem akidelerini hem de kutsallarını korumak için ümmetle sözleşme yapmalıdırlar. Yoksa onlar, Allah'ın indirdikleriyle hükmetmeyen zalim yöneticilerin hizmetkarları değillerdir. Demokratik rejimlerdeki yöneticiler de aynı şekilde insanların hizmetkarlarıdır. Ancak bu yöneticiler, emanete ihanet etmişler ve haksız yere insanların mallarını yemişlerdir. Aynı şekilde subaylar da şayet insanlarla aralarındaki sözleşmeyi yerine getirmezlerse, onlar da haram olan şeyleri yemiş ve onu çocuklarına yedirmiş olacaklardır. Zira bir mal, sadece çalmak ve araklamakla haram olmaz. Bilakis aynı şekilde alındığı işte görevini yerine getirmeyen ücretlinin malı da haramdır. Özellikle ümmetin askerlerin maaşlarının ödenmesi için ailelerinin yiyeceğinden kısması, onların ve ailelerinin bundan karşılıksız yararlanmaları ya da ümmetin düşmanlarına yardım etmeleri için değildir. Bilakis ümmeti, dinini, mukaddesatlarını ve kutsallarını korumaları içindir. Eğer bunları yapmazlarsa, haram yemiş ve onu da ailelerine yedirmiş olacaklardır. Haramla beslenen vücuda, cehennem daha layıktır. Nitekim Ebu Bekir Radyallahu Anh'ın şöyle dediği rivayet edilmiştir: Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: **لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ لَحْمٌ تَبَتَّ** **Haramla beslenen hiçbir beden cennete giremez. Cehennem ona daha lâyıktır.**” [İmam Ahmed, Müsned'inde rivayet etmiştir.] Başka bir rivayette şöyle geçmektedir: **لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ جَسَدٌ غُذِيَ بِالْحَرَامِ** **Haram ile beslenen vücut cennete giremez.**” Peki Allah'a ve ahiret gününe iman eden bir subay, haram mal ile beslediğinden dolayı ailesinin ateşe atılmasına razı olur mu?! Ayrıca onlardan bir subay, eğitim almalarının ve en prestijli üniversitelerden mezun olmalarının ardından insanların karşısında övündüğü evlatlarının, cehennem odunu olmalarına razı olur mu?! Allah korusun.

Artık ayın on dördü gibi apaçık ortaya çıkmıştır ki; güç ve kuvvet ehli nusret vermedikçe ve insanlar nefislerindeki değişirmedikçe ümmetin perişan hali değişmeyecektir. Nitekim Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **إِنَّ اللَّهَ لَا يُعَيِّرُ مَا بَقِيَ حَتَّى يُعَيَّرُوا مَا** **Muhakkak ki Allah bir toplum kendi nefsindekileri değiştirmedikçe o toplumun halini değiştirmez.**” [Rad 11] Dolayısıyla ümmet, defalarca Allah'ın şeriatıyla hükmedilmesini talep ettiği gibi göğüslerini gere gere sokaklara dökülerek kafir rejimlerin yıkılmasını ve onların yıkıntıları üzerine de İslam'ın yönetiminin kurulmasını talep etmiştir. Ancak ümmetin ve ümmetin evlatlarının bir parçası olan Müslüman subaylar, ordu ve kuvvetlerinin liderleri, ümmetin ailelerinin yiyeceğinden onlara harcamalarına rağmen ümmeti tek başına yüz üstü bırakmışlardır. Bu nedenle bugün Müslüman subaylar, Müslümanların başındaki zalim ve ajan yöneticilerin günahını taşımakta olup onlarla aynı azabı göreceklerdir. Zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِبِينَ** **Şüphesiz Firavun ile Hâmân ve askerleri yanlış yolda idiler.**” [Kasas 8] Hâtîîn, günahkarlar demektir. Dolayısıyla küfrün başı Firavun, veziri Hâmân ve aynı şekilde

askerleri de günahkardırlar demektir. Rivayet edilir ki İmam Ahmed İbn Hanbel hapiste iken yanına bir gardiyan gelip ona şöyle sorar: “Ey İmam! Zalim ve zalimin yardımcıları hakkında nakledilen hadis sahih midir? Dedi ki: Evet. Gardiyan dedi ki: Şimdi ben, zalimin yardımcısı mı olmuş oluyorum? İbn Hanbel dedi ki: Zalimin yardımcıları, senin saçlarını tarayanlar, elbiseni yıkayanlar, yemeğini hazırlayanlar ve seninle alışveriş yapanlardır. Sen ise, bizzat zalimlerdenisin.” İmam Ahmed’e kimin zulmettiğinden bahsettiğimizde, Allah’ın indirdikleriyle hükmeden ve o’nun yolunda cihad eden Müslüman bir yönetici olan Memun olduğunu, buna rağmen İmam Ahmed’in söylemesi gerekeni söylediğini söylüyoruz! Ama Müslümanların kutsallarını ihlal eden, cihadı ve İslam tüm hükümlerini askıya alan Müslümanların başındaki mevcut yöneticilerden hiç bahsetmiyoruz. Oysa onlar, otoriteyi gasp eden fasıklar, zalimler ve çoğu da kafirlerdendirler. Dolayısıyla onlar, hiçbir şekilde Memun gibi değildir. Bilakis onlar, bu asrın Firavunudurlar.

Müslüman ordularının içerisindeki Allah’a ve ahiret gününe iman eden akıl sahibi subayların, çok geç olmadan Halid bin Velid’in idrak ettiği gibi işlerini idrak etmelerinin zamanı gelmiştir. Zira her yaratılan için ölüm yakındır ve hesap günü kaçınılmaz olarak gelecektir. Nitekim Halid bin Velid, ölüm döşeğindeyken şöyle demiştir: **“Yüz veya daha fazla savaş gördüm. Bedenimde savaş yarası almamış bir karış yer yoktur. Ya bir ok ya bir kılıç ya bir mızrak. Fakat bakın halime, develer gibi yatağımda ölüyorum. Korkakların gözüne uyku girmesin.”** Dolayısıyla onların işlerini düzeltmelerinin, alternatif olmayıp ve namazla, oruçla, sadakayla, hac ve umre ile telafi edilmeyen tek bir yolu vardır ki o da; İslam’a, Müslümanları kalkındırarak projeye ve İslam’ın tekrar yönetim nizamı olarak insanların arasına geri dönmesine yardım etmek yoluyla Müslümanların yanında yer almaktır. Bu da ancak Allah’ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in kurulacağını müjdelediği Nübüvvet Minhacı üzere İkinci Raşidi Hilafet’i kurmak için Hizb-ut Tahrir’e nusret vermekle olur. Şayet bunu yaparlarsa, Halid bin Velid Radiyallahu Anh’in kurtuluşa erdiği gibi her iki dünyada da kurtuluşa erenlerden olacaklardır. Yok eğer dünyaya meylederler ise, ebedi hayatta hüsrana uğrayanlardan olacaklar ve Müslümanlar da onları Firavun ve Hâmân’ı hatırladıkları gibi hatırlayacaklardır. Dünyada bıraktıkları şey ise cehennem olacaktır Allah korusun.

قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

“De ki: Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz, kazandığınız mallar, kesada uğramasından korktuğunuz bir ticaret ve beğendiğiniz meskenler size Allah'tan, Rasulü'nden ve onun yolunda cihattan daha sevgili ise, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyin! Allah fasıklar topluluğunu doğru yola erdirmez.”

[Tevbe 24]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Bilal Muhacir – Pakistan